

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

เรื่อง มาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ
เพื่อกิจการอุตสาหกรรม รูปแบบการพัฒนาพื้นที่ เพื่อบริการอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษเฉพาะด้าน
พ.ศ. ๒๕๖๒

ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เรื่อง หลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขในการขอให้ประกาศเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อพัฒนากิจการ
ทางเศรษฐกิจที่ทันสมัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จัดทำโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค
ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม ซึ่งเป็นการส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษและกิจการ
ที่เกี่ยวข้องที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ทันสมัย และสร้างนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ ประกอบกับข้อ ๑๒ แห่งประกาศสำนักงานคณะกรรมการ
นโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอให้ประกาศ
เขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. ๒๕๖๒ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษ
ภาคตะวันออก เรื่อง มาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ
เพื่อกิจการอุตสาหกรรม รูปแบบการพัฒนาพื้นที่ เพื่อบริการอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษเฉพาะด้าน
พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“เขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้าน” หมายความว่า เขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเพื่อกิจการ
อุตสาหกรรม รูปแบบการพัฒนาพื้นที่ เพื่อบริการอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษเฉพาะด้าน และกิจการอื่น
ที่เกี่ยวข้องที่สอดคล้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษเฉพาะด้านนั้น

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

“พื้นที่ส่วนกลาง” หมายความว่า พื้นที่ระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก พื้นที่สีเขียว
และพื้นที่แนวกันชน

“พื้นที่แนวกันชน” หมายความว่า พื้นที่คั่นกลางระหว่างการประกอบการในเขตส่งเสริม
เศรษฐกิจพิเศษกับชุมชนโดยรอบ เพื่อเป็นการป้องกัน และบรรเทาผลกระทบต่อความปลอดภัย
สุขภาพ ชีวิต ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อมของชุมชนโดยรอบ

ข้อ ๔ กรณีเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้าน ที่มีขนาดพื้นที่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ ไร่
ให้ใช้บังคับตามมาตรฐานภายใต้ประกาศนี้ ในกรณีที่มีขนาดพื้นที่เกิน ๓,๐๐๐ ไร่ ให้เป็นไปตามมาตรฐาน
ที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกำหนด

ข้อ ๕ ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้านต้องจัดให้มีพื้นที่ส่วนกลาง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนพื้นที่ทั้งหมด แต่กรณีที่มีขนาดพื้นที่เกิน ๒,๕๐๐ ไร่ จะต้องจัดให้มีพื้นที่ส่วนกลาง ไม่น้อยกว่า ๒๕๐ ไร่ รวมทั้งบริการที่จำเป็นตามความเหมาะสมกับลักษณะและขนาดของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้านแต่ละประเภทไม่น้อยกว่า ดังต่อไปนี้

(๑) ระบบถนนภายในหรือทางเชื่อมต่อกับถนนหรือทางภายนอกเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้าน

(๒) ระบบระบายน้ำฝน และระบบป้องกันน้ำท่วม

(๓) ระบบน้ำใช้

(๔) ระบบบำบัดน้ำเสีย

(๕) ระบบสื่อสารโทรคมนาคม

(๖) ระบบไฟฟ้า

(๗) ระบบดับเพลิงและระบบป้องกันอัคคีภัย

(๘) ระบบจัดการกากอุตสาหกรรม มูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

(๙) ระบบติดตามตรวจสอบมลพิษและคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๑๐) ระบบรักษาความปลอดภัย

(๑๑) ระบบสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นเพิ่มเติม

นอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งแล้ว เลขาธิการอาจกำหนดให้มีระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการอื่นเพิ่มเติมตามความจำเป็นก็ได้

การจัดตั้งเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้านในท้องที่ใด หากบริเวณท้องที่นั้นสามารถใช้บริการจากระบบหนึ่งระบบใดตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจากหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่ได้ดำเนินการในลักษณะสาธารณะหรือเป็นธุรกิจบริการภายนอกเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้าน ผู้ที่จะจัดตั้งเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้านสามารถจัดให้มีระบบตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง โดยการใช้บริการดังกล่าวได้ตามที่เลขาธิการเห็นชอบ

ข้อ ๖ ให้เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก รักษาการตามประกาศนี้ และมีอำนาจในการกำหนด และเห็นชอบระบบมาตรฐานที่แตกต่างไปจากมาตรฐานที่กำหนดนี้

หมวด ๑

ระบบถนนภายในหรือทางเชื่อมต่อกับถนนหรือทางภายนอกเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้าน

ข้อ ๗ การออกแบบระบบถนนภายในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้าน หรือทางเชื่อมต่อกับถนน หรือทางภายนอก ต้องเป็นไปตามมาตรฐานวิชาการ ภายใต้หลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) พื้นที่ขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ไร่ ให้มีถนนสายประธานเป็นแบบถนน ๒ ช่องทาง มีเขตทางไม่น้อยกว่า ๑๒.๐๐ เมตร ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๗.๐๐ เมตร โดยมีไหล่ทางหรือทางเท้ารวมกันไม่น้อยกว่า ๒.๐๐ เมตรต่อข้าง

(๒) พื้นที่ขนาดตั้งแต่ ๕๐๐ ไร่ขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ไร่ ให้มีถนนสายประธานเป็นแบบถนน ๒ ช่องทาง มีเขตทางไม่น้อยกว่า ๑๖.๐๐ เมตร ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๗.๐๐ เมตร โดยมีไหล่ทางหรือทางเท้ารวมกันไม่น้อยกว่า ๒.๐๐ เมตรต่อข้าง

(๓) พื้นที่ขนาด ๑,๐๐๐ ไร่ขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ ไร่ ให้มีถนนสายประธานเป็นแบบถนน ๒ ช่องทาง มีเขตทางไม่น้อยกว่า ๒๐.๐๐ เมตร ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๗.๐๐ เมตร โดยมีไหล่ทางหรือทางเท้ารวมกันไม่น้อยกว่า ๒.๐๐ เมตรต่อข้าง

ข้อ ๘ ความลาดชันและแนวของถนนในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้าน ให้เป็นไปตามมาตรฐานกรมทางหลวงหรือดีกว่า

ข้อ ๙ ผิวจราจรต้องเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก หรือแอสฟัลต์ติกคอนกรีต หรือคอนกรีตเสริมเหล็กลาดด้วยแอสฟัลต์ หรือปูทับด้วยวัสดุอื่น หรือลาดยางแอสฟัลต์รองด้วยชั้นวัสดุพื้นทางที่มีความหนาและบดอัดแน่น ตามมาตรฐานกรมทางหลวงหรือดีกว่า

ข้อ ๑๐ ถนนที่ตัดผ่านคลองหรือลำรางสาธารณประโยชน์ซึ่งมีความจำเป็นจะต้องสร้างเป็นสะพาน สะพานท่อ หรือท่อลอด แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการออกแบบและก่อสร้างตามมาตรฐานกรมทางหลวงหรือดีกว่า

ข้อ ๑๑ ถนนที่เป็นทางเข้าออกของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้านที่บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหรือทางสาธารณประโยชน์ต้องมีความกว้างเขตทางตามที่กฎหมายของหน่วยงานที่รับผิดชอบถนนหรือทางสาธารณะประโยชน์นั้นกำหนด

ข้อ ๑๒ ระดับความสูงของถนนต้องสอดคล้องกับระบบระบายน้ำในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้าน อีกทั้งต้องได้ระดับและมาตรฐานไม่ต่ำกว่าทางสาธารณะภายนอกด้วย

ข้อ ๑๓ ให้ติดตั้งสัญญาณไฟจราจร ป้ายสัญญาณจราจร หรืออุปกรณ์สะท้อนแสงไฟบริเวณเกาะกลางถนน วงเวียน ทางแยก ทางโค้ง ร่อง หรือสันนูนของถนนทุกแห่งโดยแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนตลอดจนการจัดให้มีระบบไฟฟ้าที่มีแสงสว่างอย่างเพียงพอในบริเวณถนนตามเกณฑ์ความปลอดภัยตามมาตรฐานกรมทางหลวงหรือดีกว่า

ข้อ ๑๔ นอกจากที่ได้กำหนดไว้ในหมวดนี้แล้ว การออกแบบระบบถนนให้ดำเนินการตามมาตรฐานกรมทางหลวงหรือดีกว่า

หมวด ๒

ระบบระบายน้ำฝนและระบบป้องกันน้ำท่วม

ข้อ ๑๕ ในหมวดนี้

“พื้นที่เสี่ยงต่ออุทกภัย” หมายความว่า พื้นที่ที่เสี่ยงต่อภัยหรืออันตรายที่เกิดจากน้ำท่วมหรืออันตรายอันเกิดจากสภาวะที่น้ำไหลเอ่อล้นฝั่งแม่น้ำ ลำธารหรือทางน้ำเข้าท่วมพื้นที่ซึ่งโดยปกติแล้วไม่ได้อยู่ใต้ระดับน้ำหรือเกิดจากการสะสมน้ำบนพื้นที่ซึ่งระบายออกไม่ทันทำให้พื้นที่นั้นปกคลุมไปด้วยน้ำหรือพื้นที่ที่เคยเกิดเหตุประสบอุทกภัยมาก่อน หรือพื้นที่ที่ใช้สำหรับเป็นทางระบายน้ำท่วม (Flood way)

ข้อ ๑๖ จัดให้มีระบบระบายน้ำฝนและระบบป้องกันน้ำท่วม โดยออกแบบให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาการกำหนด

ข้อ ๑๗ ระบบระบายน้ำฝนให้ใช้แบบรางเปิดหรือแบบท่อปิด (Closed Conducts) พร้อมบ่อพัก โดยให้เป็นไปตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๘ การออกแบบระบบระบายน้ำฝนสำหรับเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้าน ซึ่งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงต่ออุทกภัยให้พิจารณาในประเด็นดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ความสามารถของแหล่งรับน้ำภายนอกเพื่อรองรับน้ำจากเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้าน

(๒) ทิศทางการไหลของน้ำรอบบริเวณพื้นที่เสี่ยงอุทกภัย ทั้งในภาวะปกติและกรณีเมื่อเกิดเหตุอุทกภัย

การบริหารจัดการการระบายน้ำและการป้องกันน้ำท่วม ต้องประสานกับผู้ดูแลหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับแหล่งรับน้ำ เพื่อบำรุงรักษาแหล่งรับน้ำให้มีศักยภาพและประสิทธิภาพในการรับน้ำตามที่ได้ออกแบบไว้เป็นประจำทุกปี

ข้อ ๑๙ จุดระบายน้ำและการระบายน้ำออกจากเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้าน ต้องไม่กระทบต่อแหล่งรับน้ำภายนอก

หมวด ๓ ระบบน้ำใช้

ข้อ ๒๐ ในหมวดนี้

“น้ำใช้” หมายความว่า น้ำประปาหรือน้ำเพื่อการอุตสาหกรรม

ข้อ ๒๑ คุณภาพของน้ำใช้ ต้องเป็นไปตามมาตรฐานของการประปาหรือการประปาส่วนภูมิภาค แล้วแต่กรณี หรือเหมาะสมกับคุณภาพน้ำใช้สำหรับประเภทของกิจการแต่ละประเภท

ข้อ ๒๒ การออกแบบระบบน้ำใช้ ต้องมีขีดความสามารถในการผลิตที่เพียงพอต่อการใช้น้ำ และให้ได้คุณภาพมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๑ รวมถึงกรณีที่นำน้ำใช้จากภายนอกเข้ามาใช้ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้านด้วย

ข้อ ๒๓ ระบบน้ำใช้ ให้ดำเนินการ ดังนี้ (๑) การออกแบบติดตั้งท่อน้ำใช้ต้องมีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และได้ตามมาตรฐานวิชาการกำหนด (๒) การจ่ายน้ำใช้จะต้องมีแรงดันน้ำในท่อไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๖.๐๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร

(๓) ต้องจัดให้มีการเก็บสำรองน้ำใช้ภายในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้าน โดยปริมาณกักเก็บอย่างน้อยแปดชั่วโมงของค่าความต้องการใช้น้ำสูงสุดต่อวัน โดยรวมถึงปริมาณน้ำสำรองสำหรับการดับเพลิงด้วย

หมวด ๔
ระบบบำบัดน้ำเสีย

ข้อ ๒๔ ในหมวดนี้

“น้ำเสีย” หมายความว่า น้ำที่ผ่านการใช้งานแล้วทุกชนิด

ข้อ ๒๕ ระบบบำบัดน้ำเสีย (Wastewater Treatment System) ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ระบบรวบรวมน้ำเสีย (Wastewater Collection system) ต้องแยกออกจากกระบบระบายน้ำฝนโดยเด็ดขาด โดยการออกแบบระบบรวบรวมน้ำเสีย ให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาการกำหนด

(๒) การออกแบบระบบบำบัดน้ำเสีย (Wastewater Treatment System) ให้คำนึงถึงปริมาณและคุณภาพน้ำเสียให้เหมาะสมกับประเภทกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้านแต่ละแห่ง และมีประสิทธิภาพการบำบัดให้น้ำทิ้งมีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๒๖ ระบบบำบัดน้ำเสียจะเป็นแบบระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง (Central Treatment) หรือระบบบำบัดน้ำเสียแบบ On-site Treatment ก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องมีการกำหนดจุดระบายน้ำทิ้งที่ผ่านการบำบัดแล้วเพียงจุดเดียว และต้องมีบ่อตรวจระบาย (Manhole) เพื่อตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้ง และติดตั้งระบบตรวจติดตามวัดผลคุณภาพน้ำต่อเนื่องแบบอัตโนมัติ (Water Quality Monitoring System) และสามารถส่งข้อมูลดังกล่าวผ่านระบบเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์เชื่อมต่อไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้

หมวด ๕
ระบบสื่อสารโทรคมนาคม

ข้อ ๒๗ จัดให้มีระบบสื่อสารโทรคมนาคม เพื่ออำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับประเภทกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้านแต่ละแห่ง อย่างทั่วถึง รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

หมวด ๖
ระบบไฟฟ้า

ข้อ ๒๘ การออกแบบระบบไฟฟ้าต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับประเภทกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้านแต่ละแห่ง และเป็นไปตามมาตรฐานของการไฟฟ้านครหลวงหรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๙ สายไฟฟ้าและอุปกรณ์เกี่ยวกับไฟฟ้าทุกชนิดที่ใช้กับระบบไฟฟ้าต้องมีคุณสมบัติไม่น้อยกว่ามาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) และมาตรฐานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคหรือการไฟฟ้านครหลวงกำหนดแล้วแต่กรณี

หมวด ๗

ระบบดับเพลิงและระบบป้องกันอัคคีภัย

ข้อ ๓๐ การออกแบบระบบดับเพลิงและระบบป้องกันอัคคีภัย ต้องมีความเหมาะสมตามลักษณะประเภทกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้าน แต่ละแห่ง และต้องได้มาตรฐานวิชาการกำหนด

ข้อ ๓๑ ระบบน้ำดับเพลิง และหัวดับเพลิง (Hydrant) ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นแบบเปียก (Wet Barrel)

(๒) หัวดับเพลิงต้องมีขนาดไม่น้อยกว่า ๑๐๐.๐๐ มิลลิเมตร โดยมีขนาดของท่อต่อทางน้ำเข้าหัวดับเพลิงกับระบบท่อน้ำไม่น้อยกว่า ๑๕๐.๐๐ มิลลิเมตรและหัวน้ำออกขนาด ๖๕.๐๐ มิลลิเมตร พร้อมประตุน้ำจำนวน ๒ ทาง

(๓) หัวต่อสายฉีดน้ำดับเพลิงต้องเป็นหัวต่อแบบสวมเร็วชนิดตัวเมีย พร้อมฝาครอบและโซ่

(๔) ระยะห่างระหว่างท่อดับเพลิงแต่ละหัวต้องไม่เกิน ๑๕๐.๐๐ เมตร

ข้อ ๓๒ ระบบส่งน้ำดับเพลิงต้องมีความเหมาะสมและมีแรงดันน้ำปลายท่อดับเพลิงที่จุดไกลสุดไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร โดยใช้ระบบเครื่องสูบน้ำเพิ่มแรงดันน้ำด้วยก็ได้

ข้อ ๓๓ จัดให้มีมาตรการป้องกันอัคคีภัยและแผนฉุกเฉินเมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้ อุบัติเหตุหรือเหตุฉุกเฉินอื่น โดยให้เตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือ ตลอดจนบุคลากรอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีการฝึกซ้อมตามมาตรการดังกล่าวเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

หมวด ๘

ระบบจัดการกากอุตสาหกรรม มูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๓๔ ในหมวดนี้

“กากอุตสาหกรรม” หมายความว่า ขยะหรือของเสียที่เกิดจากการประกอบกิจการในโรงงาน โดยแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ กากอุตสาหกรรมไม่อันตรายซึ่งหมายความว่าขยะหรือของเสียที่ไม่ปนเปื้อน ผสม หรือปะปนกับสารอันตรายตามที่กฎหมายกำหนด และกากอุตสาหกรรมอันตรายซึ่งหมายความว่าขยะหรือของเสียที่ปนเปื้อน ผสม หรือปะปนกับสารอันตรายหรือมีคุณสมบัติที่เป็นอันตรายตามที่กฎหมายกำหนด

“มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า ขยะหรือของเสียที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานที่หรือบริเวณใด ๆ ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ เช่น อาคารสำนักงาน อาคารพาณิชย์ สถานบริการ เป็นต้น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงกากอุตสาหกรรม

ข้อ ๓๕ การประเมินปริมาณและคุณลักษณะกากอุตสาหกรรม มูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้คำนวณตามมาตรฐานวิชาการกำหนด สอดคล้องกับกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้านแต่ละแห่ง

ข้อ ๓๖ ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรม มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) จัดให้มีระบบการจัดการกากอุตสาหกรรม มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล เพื่ออำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับประเภทกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้านแต่ละแห่ง อย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) กรณีใช้บริการจากผู้ให้บริการจัดการกากอุตสาหกรรม มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ผู้ให้บริการต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้น

หมวด ๙

ระบบติดตามตรวจสอบมลพิษและคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๓๗ จัดให้มีระบบติดตามตรวจสอบมลพิษและคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือตามหลักเกณฑ์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๑๐

ระบบรักษาความปลอดภัย

ข้อ ๓๘ จัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัยให้เหมาะสมกับประเภทกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะด้านแต่ละแห่ง

หมวด ๑๑

ระบบสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นเพิ่มเติม

ข้อ ๓๙ จัดให้มีระบบสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นเพิ่มเติม จากที่กำหนดไว้แล้วในหมวด ๑ ถึงหมวด ๑๐ ให้เป็นไปตามความต้องการใช้ประโยชน์และดำเนินการได้ตามความเหมาะสม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

คณิต แสงสุพรรณ

เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก